SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA.

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ÅRG. (YEAR) 32. LÖSNUMMER 10 CENTS WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 24 Juli 1924. LÖSNUMMER 10 CENTS No. 29

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA
Prov. Library
Winnipeg
Dec 24

MacDonald och Herriot konferera.

De hysa delade åsikter rörande vad som bör göras för att tvinga Tyskland att uppfylla sina plikter.

En kommitté framlägger en plan för utrymning av Ruhr.

Förhandlingarna vid den interalliserade konferensen i London har ej ännu framskridit synnerligen långt. Premierministrarna Herriot ,McDonald och Theunis, den amerikanske ambassadören Kellog från Förenta Staterna samt signor di Stefani från Italien ha emellertid haft ett rådgörande sammanträde, varunder Kellog föreslog en kompromiss mellan Frankrike och England med avseende å texten för de fordringar, som ställas på Tyskland i och för deras infriande av skadeståndsbetalningen. Förslaget mottogs mycket välvilligt och översändes till det franska utrikesdepartementet, vilket skulle uppdraga en skrivelse. Då detta blivit gjort, sammanträdde kommittén igen och en ängre diskussion vidtog.

Enligt vad som meddelas söka franskmännen i den nya texten utbyta den rittiska förutsättningen för en polisk garanti av de 200 millioner dollars, som fordrats, med ett system av nansiell garanti. Detta framkallar frågan om lånets prioritet, vilket enelsmännen önska skall inrymmas i mera allmän form.

De franska och belgiska sakkunniga en annan kommitté har nu framlagt plan för en progressiv utrymning Ruhr, vilken plan av dess regering godkänts. Det beräknas att utrymningen skall taga en tid av tre månader. Planen går ut på att så fort Tyskland vidtagit alla de lagar, som äro nödvändiga för att genomföra planen, skall tullbarriären mellan det besatta och det obesatta Tyskland upphävas, liksom också bestämmelserna för import och export. Dessutom skall skatter och andra avgifter reduceras i de ockuperade områdena till att bli de samma som i icke ockuperade områden av Tyskland. Den dryga kolskatt, som nu är gällande, kommer genom dessa bestämmelser att automatiskt upphävas.

Det mest svårlösta av alla problem synes vara vad man bör göra ihändelse Tyskland ej skulle uppfylla sina löften, äldenstund de franska och engelska uppfattningarna härom äro så vitt divergerande. Amerikanerna äro av den uppfattnig, att hela konferensens framgång beror på huruvida enighet mellan Herriot och MacDonald kan åstadkommas i denna tvistefråga.

England är av den uppfattningen, att en jury skulle utses, som skulle avgöra huruvida ovilja förelåg från Tysklands sida eller icke, medan Herriot anser, att denna maktbefogenhet ej bör berövas Ersättningskommissionen. Herriot har hittills kraftigt motsatt sig varje försök från Englands sida att förminska denna kommissions maktbefogenhet. Ehuru det således ser mörkt ut med avseende å att åstadkomma enighet rörande dessa frågor, har man likväl ingen anledning tro, att en överenskommelse ej kan uppnås.

Tyskland har ej ännu erhållit inbjudan att deltaga i konferensen, men kanslär Marx har helt nyligen förklarat, att han väntar mottaga en dylik inbjudan. Han har erhållit meddelande om att Tyskland skall ges tillfälle att framföra sin sida av saken.

Förbudet kommer att bibehållas i Norge.

Regeringsförslaget om förbudets upphävande faller i Stotinget.

Ministerkris torde bli följden.

Det ser ej ut som man lyckas åstadkomma rusdrycksförbudets upphävande i Norge. Regeringen hade framlagt en dylik motion inför stortinget, men vid företagen omröstning den 17 dennes nedröstades förslaget med 63 röster mot 29. Förslaget gick sedan till Senaten, varst man även förväntar att motionen skall besegras. Om så sker uppstår utan tvivel en kris, som torde leda till Berge-kabinettets nederlag.

Greklands regering har resignerat på grund av ett missförtroendevotum, baserat på beskyllning att regeringen förskingrat finanserna, samt en allmän desorganisation i det administrativa departementet. M. Cafantoris kommer att bilda ny ministär.

"Våt" seger även i Saskatchewan.

"Regeringskontroll" av spritdrycksförsäljning införes; förslaget av öl-försäljning slopades.

Även Saskatchewan skall alltså få erfara moderationismens "välsignelser."

Som bekant har en långvarig fejd pågått i Saskatchewan mellan de våta och torra, en fejd, som fick sitt avgörande vid det referendum, som gick av stapeln den 16 dennes, då förbudsvännerna förlorade och "moderationisterna" vunno vad de anse vara en lysande seger. Väljarna hade tre förslag att rösta på: 1) status quo eller bibehållande av förbudslagen; 2) Regeringsförsäljning av spirituösa drycker i förseglade flaskor och 3) försäljning av dylika drycker genom regeringsbutiker jämte försäljning av öl å licenserade försäljningsställen.

Förbudsvännerna ha naturligtvis höjt kravet på förbudslagens bibehållande, men ha uppmanat väljarna att rösta för alternativ två, i händelse förbudet skulle upphävas, medan moderationisterna förordat alternativ 3.

De av oss hittills kända resultaten av omröstningen visa, att förbudslagen upphävts och att andra alternativet antagits med en möjlig majoritet av mellan 35—40,000 röster.

Från 1,618 valdistrikt hade den 17 dennes inkommit 92,462 röster emot gällande förbudslag och 65,462 till förmån för dess bibehållande, en majoritet av 26,620. Majoriteten emot försäljning av öl var samtidigt 7,688. För regeringskontroll av spritförsäljning kastades 64,253 röster och för dylik försäljning plus ölförsäljning å licenserade platser 56,565.

Tjänstgörande premierminister Hon. P. McNab, påstås vara mäkta missbelåten över att förslaget om ölförsäljnng ej gick igenom. "Antagandet av denna lag skulle ha gjort det möjligt för regeringen att sätta stopp för hembryggning och lönnkrögning", ansåg McNab. "Jag anser denna trafik som de största faror och förbannelser, som i dag konfrontera Saskatchewans befolkning och jag beklagar, att folket ej gav regeringen makt att utrota lönnkrögarna och lönnbrännarne."

Rev. Hugh Dobson, förbudsvännernas förkämpe, ansåg däremot, "att Vår Herre nu överlämnat fienden i våra händer. Folket skall nu få tillfälle att se prov på lagarnas enforcering, skatterna skola reduceras, brottens antal mnskas, nykterheten befordras, vansinnesfallen förminskas, dryckenskapen likaledes, hemmen skola bli lyckligare och fängelserna bli tomma, affärerna bättre, den olagliga rusdryckstrafiken skall upphöra, — allt detta skall åstadkommas genom att regeringen skall övertaga rusdryckshanteringen".

Saskatchewan har alltså följt Albertas och Manitobas exempel och skola tillåta regeringskontrollerad spritförsäljning. Möjligt är att regeringen gör några arrangemang för att ge dylika samhällen, som önska ölförsäljning å licenserade platser, rätt attligen endast konsultativ och regeringen ej absolut bunden av omröstningens resultat. Det påstås, att regeringen ämnar vända sig till dylika provinser, som har erfarenhet, för att inhämta råd.

På förfrågningar per telefon, huruvida dryckenskapen ökat i Alberta sedan denna provins blev våt, erhölls följande betecknande svfror: Arresterade i Calgary för dryckenskap under maj månad 25; under juni 43. Arresterade i Edmonton för samma förseelse under maj 29 och juni 66, utgörande en summa av 54 under maj och 109 i juni, — en 100-proc. ökning. Dömda för olaglig försäljning i Calgary under maj — 7, — under juni 17. Dömda för samma förseelse i Edmonton under maj 15 och juni 15, en summa av 22 personer under maj månad och 32 i juni.

Skandinaver ankomma direkt till Canada.

Scandinavian-American-Lnjens ångare "United States" anlände i f. v. till Halifax från Köpenhamn och Kristiania, medförande 124 immigranter till Canada, av vilka 46 allaredan voro destinerade till västern för att taga jord. De voro danskar, norskar, svenskar och finnar. Detta är sjunde direkta överresan med direkt segling från Skandinavien till Canada under detta år. Totalsumman av skandinaviska invandrare å dessa tripper uppgår till 1,500 personer.

Senator Dandurand, regeringsledaren i Senaten, kommer att bli Canadas senior-representant vid den kommande konferens, som Nationernas Förbund kommer att avhålla.

Fed. parlamentet har nu upplösts.

C. N. R. beviljas ett anslag av $56,000,000.—Senaten hudflänges för slaktningen av bibaneförslagen.

Premier King säger att Senaten måste reorganiseras.

Efter att ha varit i session sedan i slutet av februari månad upplöstes det federala parlamentet lördagen den 19 dennes på sedvanligt sätt av guvernör-generalen, varvid han lämnade en översikt över vad parlamentet under den gångna sessionen utfört. Premierministern King redogjorde också i breda ordalag därför och yttrade bland annat i sitt slutanförande, att regeringen planerade att åstadkomma sådan lagstiftning, som skall göra det omöjligt för senaten att omintetgöra vad Underhuset beslutat genomföra. "Tiden är inne då Canadas Underhus borde söka tillvälla sig samma rättigheter och privilegier, som underhuset i Westminster-parlamentet besitter. Underhusets ledamöter torde erinra sig, att vid förra sessionens slut, såväl som vid föregående session, vissa beslut fattades, som berörde för väljarna viktiga frågor, vilka totalt förkastades av senaten. I år ha vi också antagit motioner som förut accepterats av tre sessioner, men senaten ha dödat dem. Jag anser det vara vår skyldighet gentemot det canadensiska folket att se till, att denna folkvalda kammares supremitet ej äventyras". Han utlovade att regeringen till nästkommande session skulle ha en plan färdig, som skulle omöjliggöra senatens skadliga överlägsenhet över Underhuset.

Den enda sak, som i lördags förelåg parlamentet för behandling var pensionsfrågan, vissa förslag hade av Underhuset antagits och ärendet hade remitterats till senaten. På grund av att ärendet hänskjutits till den så sent, återsändes detsamma under förklaring, att en del tillägg måste göras eller ock måste frågan förkastas. Detta åstadkom en del villervalla i parlamentet. Hon. Beland, minister för Soldiers Civil Re-establishment, fördömde senatens handling. Han föreslog en konferens mellan underhuset och senaten för att slita tvisten. Skulle senaten insistera på amendement, så måste underhuset acceptera dem för att ej äventyra pensionsbonusens existens, vilken eljest automatiskt skulle upphöra från och med sept. T. W. Caldwell sade att en kompromiss var nödvändig, men om detta var omöjligt måste amendemangen godkännas. I detta fall var det rådligt, att omedelbart företaga ett allmänt val för att finna ut huruvida det var någon idé i att välja ledamöter till underhuset för att företaga lagstiftningar eller om landet skulle regeras av en "handfull oansvariga personer".

* * *

Under veckans lopp ha en del anslag beviljats och smärre motioner accepterats.

— Den mycket förväntade debatten rörande Home-Bank-depositörernas krav på ersättning från statens sida, blev det ingenting av. Saken kom

(Forts. å sid. 5.)

Vetepriset gör hastigt uppsving.

Med anledningen av prisstegringen beräknas veteskördens värde i Sask., ha stigit med $70,000.

Vetet stiger 42 cents per bushel på sex veckors tid.

Vetepriset gjorde i slutet av f. v. ett hastigt uppsving och värdet av Canadas växande veteskörd har med anledning därav stigit betydligt över förut gjora beräkningar, ett faktum, vilket, tillsammans med de nu gynnsammare skördeutsikterna, tack vare det ymniga regn, som under senaste tiden fallit, kommer att bdraga till vetepriset stabilisering på världsmarknaden. Enligt dagspressens uppgifter har vetepriset under de senaste sex veckorna stigit med 42 cents per bushel, varav 30 cent under förra veckan. Priset f. n. är 1,39⅝ per bushel. Mjölpriset har naturligtvis stigit samtidigt, och var priset i Minneapolis $8 per tunna, en ökning sedan den 1 juni av $1,20 per tunna. Ett fall i priset torde emellertid vara att förvänta.

Man beräknar att Saskatchewans veteskörd har ökat i värde med $70,000,000, förutsatt att priset håller sig. Huruvida dessa beräkningar hålla streck i praktiken och huruvida dessa millioner dollars hitta vägen till farmarnas fickor, återstår att se.

Presidentvalet i För. Staterna.

De demokratiska och republikanska partiledarna visa sig nervösa över La Follettes framgångar.

La Follette erhåller helhjärtat understöd från olika håll.

Presidentvalet i Förenta Staterna tilldrager sig nu större uppmärksamhet och intresse sedan den självständige presidentkandidaten, den i vida kretsar populäre senator La Follette på allvar tagit upp kampen och vinner allt större inflytande och allt flera anhängare. Ett stort antal av de mera bekanta politikerna av den mera radikala läggningen inom såväl det demokratiska som det republikanska partiet, ha slagit vakt om La Follette och det ser ut, som skulle detta nya namn samla en massa väljare omkring sig.

Senator Wheeler från Montana, en framstående "demokrat" som i åratal varit av ungefär samma radikala läggning som La Follette, har helt övergått på hans sida och bidrager nu i valkampanjen. Möjligt är att han blir uppsatt so mkandidat som vicepresident. Bägge dessa män komma att bedriva en energisk propaganda från kust till kust Bland andra som skänkt La Follette sitt fulla understöd äro senatorerna Walsh, demokrat, Montana; Frazier, Nord Dakota; Norris, republikan, N. Dakota; Brookhart, republikan, Iowa; Shipstead och Magnus Johnson från Minnesota m. fl. Socialisterna i Staterna ha dessutom ej i år uppsatt egna kandidater och den gamle socialistveteranen Eugene V. Debs har uttalat sitt understöd av La Follette, vilken således erhåller socialisternas stöd. Till och med Hiram Johnson påstås ämna understödja La Follette.

I förstone tillskrev de republikanska och demokratiska parternas ledare La Follettes presdentkandidatur liten eller ingen betydelse och man visade ingen oro i de respektive politiska lägren. På grund av de senaste dagarnas händelser och den entusiasm, varmed La Follettes kandidatur omfattas av allt större folklager, har situationen förändrats och partiledarna börja känna sig osäkra. Det bästa beviset härvid torde vara, att man börjar i nervösa tonarter tala om "La Follette-faran".

Man fruktar att La Follette skall ha så djupa försänkningar i de demokratiska och republikanska partierna, att en delning av rösterna uppstår så att ingen av de föreslagna kandidaterna segrar i valet, varigenom presidentvalet kommer att ske i parlamentet. Om saken skulle gå därhän är det tämligen säkert att La Follette har större utsikter till val än kanske någon annan av de andra.

Am. konsul blir mördad i Persien.

Bryta mot gängse sedvanor och retar folkmassan emot sig.

Den amerikanske konsuln, major Robert Imbrie i Persien, blev brutalt mördad och amerikanaren Melin Seymore, som varit kvarhållen i konsulatet under ett års tid på grund av misshandling av borgare i de sydliga oljefälten, blev dödligt sårad av en upphetsad folkhop, då dessa personer sökte taga en del fotografier av ett kvarter i staden, varest ett mirakel skulle ha ägt rum. Många krymplingar, som sökte helbregdagörelse hade församlat sig på platsen, varest underverket skulle ha skett och obekant med persiska seder och bruk hade amerikanarna vägrat, att åtlyda polisens varning, att ej taga fotografier så länge kvinnor funnos i närheten. Då amerikanarna gingo in i en vagn anfölls denna av den upphetsade folkhopen, som angrep fotografiapparaten vilken de i sin okunnighet trodde vara en maskin för spridande av dödliga gifter.

Folkhopen följde efter vagnen, varmed amerikanerna sökte fly och beväpnade sig med de vapen de kunde få fatt på. Folkhopens storlek förökades allt efter som vagnen drog fram. Polisen stoppade vagnen och företog undersökning av amerkanarna, vilkas uppträdande ansågs kriminellt. Folkhopen fick då fatt på personerna och misshandlade dem. Under det tumult som uppstod blev 30 poliser och officerare sårade, då de försökte undsätta de angripna amerikanarna. Det lyckades polisen att föra dem till polisstationen ,men folkmassan trängde på och bröt sig in, varvid mr Imbrie så svårt misshandlades, att han senare avled. Seymor levde då meddelandet blev sänt, men man tror ej att han skall överleva misshandeln.

Prof. Bagge som gäst i Winnipeg.

Har uppdrag av socialstyrelsen att inhämta upplysningar om Canadas förhållanden.

En synnerligen lyckad bankett avhölls för prof. Bagge med fru samt herr Th. Hanson av Sv. Am. Linjen.

För S. C. T. av Reimar Remidav.

Den svenska kolonien i Winnipeg har i dagarna gästats av professor och fru Gösta Bagge från Stockholm. Prof. Bagge, vars huvudsakliga uppgift på denna kontinent är att studera en del universitetsfrågor i Förenta Staterna, fick före sin avresa i uppdrag av Socialstyrelsen att för densammas räkning inhämta vissa upplysningar om Canada, på den tid han därför kunde avvara.

Med anledning av hans besök här anordnades för honom och hans fru i måndags kväll en bankett å hotell Marlborough. Tredje hedersgäst var hr Thorsten Hanson, chef för Svenska Amerika linjens kontor i Minneapolis. Initiativtagare till denna bankett voro hrr A. Hallonquist och C H. Nilson, med den förstnämnde som fungerande värd.

Omkring ett 50-tal svenskar av båda könen hade infunnit sig samt syntes i fulla drag glädja sig åt att få göra bekantskap med samt lyssna till de ärade hedersgästerna.

Hr Hallonquist kallade på ett 15-tal personer från olika läger att yttra några ord samt särskilt i den brännande immigrationsfrågan och nykomlingarnas utsikter nu för tiden att slå sig fram här.

Hr M. P. Peterson — "immigrant sedan 50 år tillbaka" — som ordf. uttryckte sig, skildrade först hur han tog sig fram till Winnipeg. Det var andra tider då än nu. Resan från Michigan och till Winnipeg tog sex veckor och man fick sjöledes nöja sig med att taga den ena lilla ångbåten efter den andra, då man färdades till sjöss, samt antingen åka i en skranklig kärra eller traska till fots efter densamma, då kärran var för överfylld av bagage. På nätterna fick man ofta sova under bar himmel. Vid ankomsten till St. Boniface hade talaren 5 cents i fickan. Ja, sannerligen tiderna förändras och vi med dem eller som de gamla romarna sade: Tempora mutamur et nos mutamur in illis.

Bland övriga som drogo sitt strå till stacken märktes: pastorerna Anderson och Quarnström, adjutant Ockerström, redaktör Engvall, hrr P. M. Dahl, John Hägglund, John Torell, Axel R. Mellander, Oscar Benson, John Anderson, P. Flodden, Pete Nelson, Gust. Schröder och C. H. Nelson samt möjligen någon mer.

En del av talarna sågo saken från den ljusa sidan allenast samt framhöllo att varenda en här kunde slå sig fram med hårt arbete och gav exempel härpå. Andra åter påstodo att allting var genomuselt samt att all immigraton borde stoppas. Det tredje slagets talare gingo den s. k. gyllene medelvägen samt påpekade, att fastän Canada för närvarande ge-

(Forts. å sid. 5.)

Mrs. Smith blev återvald i B. C.

Vid slutliga röstsammanräkningen i B. C. segrade Mrs. Smith.

"General" McRae blev slagen.

Som man torde erinra sig kunde det slutliga resultatet av B. C.-valet den 20 juni ej kungöras förrän de "frånvarandes" röster räknats, vilket komme att taga en jämförelsevis lång tid. Denna sammanräkning har nu ägt rum och det visar sig därvid att det Provinsiella partiets ledare, general A. D. McRae, blivit besegrad av mrs Mary Ellen Smith med en röstövervikt av 207 röster. Mrs Smith var den första kvinna att inväljas såsom legislaturledamot inom det brittiska Riket. Hon invaldes nämligen år 1916.

Genom den slutliga sammanräkningen av röster ha 24 liberaler, 16 konservativa, 2 provinsiella, 2 självständiga och 3 arbetare valts.

Premierminister John Oliver, vilken också besegrades i valet, kommer att kvarsitta som premier, då kabinettet uttalat sitt fulla förtroende för honom. Han har kungjort att hän kommer att kvarsitta tills en valkrets blir ledig. En ledamot har avsagt sig sin plats för att ge Oliver tillfälle att bli invald.

Socialisterna stödja La Follette.

Vid sitt konvent i Cleveland beslöt socialistpartiet att ej föra egna kandidater i valet.

Den gamle veteranen Eugene V. Debs utövar stort inflytande över konventet.

Det amerikanska socialistpartiets konvent i Cleveland, Ohio, har ställt sig bakom La Follettes presidentkandidatur. Med 106 röster mot 17 antog nämligen konventet en majoritetsrapport från en kommitté på femton man. Denna rapport rekommenderade, att konventet uttalar sitt gillande av konferensens för progressiv politik aktion åtgärd att endossera La Follettes kandidatur på hans plattform.

Beslutet kom efter sex timmars debatt, i vilken 32 av 157 delegater i konventet deltogo. Åtta av talarna talade för en minoritetsrapport, som skulle ha resulterat i en särskild nationell socialistisk valsedel och plattform, och tre talade för ett substitut, som skulle ha accepterat majoritetsidén med reservationer rörande vicepresident.

Genom att antaga majoritetsrapporten gillade konventet icke blott endosseringen av La Follette utan även den progressiva konferensens beslut att uppskjuta vicepresidentnominationen till efter det demokratiska konventet. Det socialistiska konventet lovade även att samarbeta med konferensen i nationalvalen och i sådana stats- och lokalval, som komma att endosseras av smärre avdelningar av socialistpartiet.

Konventet anhöll om ökad representation i konferensens nationalkommitté, gick med på att sända full representation till organisationskonventet för det nya partiet i januari och instruerade sina delegater att arbeta för bildandet av ett fullständigt nytt parti, baserat på en plattform, vilken som ett minimum omfattar plankor, antagna av konferensen i Cleveland den 5 juli.

Att majoritetsrapporten antogs berodde till icke ringa del på ett telegram från Eugene Debs, som för närvarande vårdas på ett sanatorium i Elmhurst utanför Chicago. "Jag anser det vara klokt", hette det i detta telegram, "för vårt parti att under nuvarande förhållanden icke göra några egna nominationer men samtidigt behålla socialistpartiet ostört, och stå absolut fast vid partiets principer."

Debs sentiment var som ett eko av den uppfattning, som uttalats under debatten av sådana partiledare som Morris Hillquit, New York, Victor Berger, Wisconsin, och borgmästare Daniel Hoan, Milwaukee. En stor del av oppositionen kom huvudsakligen från Pennsylvania-delegationen, som var delad i frågan, men William F. Quick, guvernörskandidat för Wisconsin, Warren Atkinson, New York, och William A. Toole, Maryland, förenade sig med oppositionen.

Eugene V. Debs blev den 8 dennes av socialisternas nationalkonvent enhälligt vald till hedersordförande för partiets nationella exekutivkommitté. Meningen är att Debs skall fungera i exekutiv egenskap, till dess hans hälsa tillåter honom att taga aktiv del i den förestående kampanjen för väljande av Robert M. La Follette till president. De övriga medlemmarna av exekutivkommittén äro: Morris Hillquit, New York; Joseph W. Shartz Dayton, Ohio; Vctor L. Berger, Wisconsin; John W. Collins, Illinois; Leo M. Harkins, New Jersey; James Maurer, Pennsylvania; Geo C. Roewer, Jr., Massachusetts.

Socialistkonventionen antog den 9 dennes en resolution, som fördömer Ku Klux Klan och alla andra försök att uppsplittra arbetarna efter ras och religion och att söka nå politiska mål medelst hemliga och terroristiska metoder. Resolutionen mötte till att börja med starkt motstånd. Det framhölls, att socialistpartiet genom att antaga en sådan förklaring, skulle blanda sig i religiösa stridigheter. Ett substitut för resolutionen nedröstades med 43 röster mot 19, varpå resolutionen antogs med 56 röster mot 15.

Morris Hillquit gjorde gällande, att så länge medlemmarna av Ku Klux Klan inskränka sig till att hata judar, katoliker och negrer, utöva de endast ett personligt privilegium, men när de draga hättor över huvudet och maskera sig för att skrämma väljarne och då de föröva mord, är det på tiden att socialisterna intaga en bestämd ståndpunkt till förmån för frihet och medborgarrätt. William H. Henry från Indiana förklarade, att hans stat är genomträngd av klanväldet och att det för socialisternas organisatörer kommer att bli en hel del att förklara för befolkningen där, om man vill ha några röster, idet att det i flere gruvstäder vimlar av fackföreningsmän i klanregalier.

Bland andra antagna resolutioner märktes en, som fördömde fasciströrelsen i Italien och mordet på den italienske socialistdeputeraden Matteotti.

Det var för övrigt en hel massa uttalanden, som kommo i stället för den formella plattformen, som förbigicks, då partiet endosserade La Follette och hans plattform. Bland dessa må särskilt nämnas ett uttalande till förmån för amendementet om barnarbete, ett annat till förmån för proportionell representation för minoriteter i lagstiftande församlingar, anslutning till Victor Brgers plan om ett lån på tusen millioner för att återställa balansen mellan Förenta Staterna och Centraleuropa och ett fördömande av fingravtryckssystemet för identifierande av immigranter.

Stort anslag för militära ändamål.

Nära nio millioner dollars skola offras på militarismens altare.

Woodsworth och Agnes McPhail protestera mot anslagen.

En livlig och ibland humoristisk debatt utspann sig i parlamentet den 17 dennes, då anslaget till kadettutbildningen i Canada var på tapeten. Anslaget gällde en summa av $450,000. Miss Agnes McPhail föreslog en reduktion av $400,000. Hon ansåg, att militär träning var överflödig. "Vi gingo till Europa för att döda Preussianism och smittades därav". Miss McPhails förslag förkastades med 73 röster mot 33. Därefter godkändes en del militära anslag tills man kom till anslaget till Royal Military College, lydande å $365,000, då miss McPhail föreslog reducering med $100,000, vilket förkastades.

Med avseende å totalanslaget för militära ändamål, uppgående till $8,997,115, sade f. d. krigsminister gen. Newburn, att ett tillräckligt försvar ej kunde åstadkommas med ett så litet anslag. J. S. Woodsworth protesterade mot rustningsutgifterna och militärens användning vid strejktillfällen. "Mellan Atlanten och Stilla Havet, mellan en vänskaplig republik och en ovänlig arktisk region, fanns intet behov för en militaristisk organisation", sade han.

Arbetareminister James Murdock avbröt Woodsworth med att förklara, att anledningen varför Canada måste underhålla en militärmakt var den, att det fanns organisationer, bestående av s. k. arbetare, vars önskan och strävan är att resa sig och ta i besittning landets industrier. På detta svarade Woodsworth, att han var glad att höra, att ministern medgav detta. "Man medger tydligen, att Canada underhåller militär ej för att vara beredd på krig utan för att anfalla arbetarna". Miss McPhail kritiserade förslaget om $450,000 till kadett-träning, vilken hon ansåg vara en av det nationella försvarets farligaste grenar. L. H. Martell anmärkte att Canada måste vara på sin vakt. "Canada skulle ej tillåta Soviet-Ryssllands vänner, att uttrycka sig varesig utanför eller innanför parlamentet", utbrast han, då han avbröts av miss McPhail, som önskade veta om talaren mente henne. "Om hatten passar dig så bär den. Gå tillbaks till Ryssland", snäsade han.

"Om den värda ledamoten är ett gott exempel på en canadensisk medborgare, så är jag belåten att så göra", utbrast miss McPhail.

Robert Forke uttalade sig också emot anslaget till kadettskolan, vilket emellertid godkändes.

Svår drunkningsolycka i Stilla Havet.

Japansk lastångare kör på grund och besättningen utom en man går under.

Femtiosju personer bli böljornas rov.

57 personer drunknade den 11 juli, då lastångaren Nippon Jusen Kaisha körde på grund i närheten av Kyushu, Japan, enligt meddelande till Tokio. Lastångaren saknade radio ombord och förde inga passagerare. Den avseglade från Yokohama den 9 juli. Hela besättningen utom en man drunknade. Ångarens ägare hade för flera dagar forskat efter densamma. En häftig tyfon var anledning till förlisningen, enligt vad den räddade uppger.